

Lovforslag nr. L 117. Fremsat den 14. januar 1986 af indenrigsministeren

Forslag

til

Lov om ændring af forskellige skattelove

(Ændret beskatning af statsanstalten for livsforsikring)

§ 1

I lov om kommunal indkomstskat, jfr. lovbekendtgørelse nr. 492 af 24. september 1984, indsættes i § 8 som nyt stykke:

»Stk. 6. Statsanstalten for livsforsikring er undtaget fra skattepligten efter stk. 1.«

§ 2

I lov om beskatning til kommunerne af faste ejendomme, jfr. lovbekendtgørelse nr. 388 af 28. august 1979, som ændret senest ved lov nr. 250 og 251 begge af 6. juni 1985, affattes § 7, stk. 1, litra b, 2. pkt., således:

»Fritagelsen gælder ikke for ejendomme, der tilhører statsanstalten for livsforsikring.«

§ 3

I lov om indkomstbeskatning af aktieselskaber m.v., jfr. lovbekendtgørelse nr. 512 af 31. oktober 1983, som ændret ved lov nr. 125 af 31. marts 1985, foretages følgende ændringer:

1. I § 1, stk. 1, indsættes efter 2 a) som nyt nr.:

»2 b) statsanstalten for livsforsikring.«

2. I § 3, stk. 1, nr. 1, indsættes efter »institutioner«: »jfr. dog § 1, stk. 1, nr. 2 b«.

3. I § 13, stk. 1, nr. 2, ændres »§ 1, stk. 1, nr. 1 og 2,« til: »§ 1, stk. 1, nr. 1, 2 og 2 b«.

4. § 17, stk. 1, affattes således:

»Indkomstskatten for de i § 1, stk. 1, nr. 1, 2 og 2 b, nævnte aktieselskaber m.v. udgør 50 pct. af den skattepligtige indkomst.«

5. I § 17, stk. 2 og 3, ændres »§ 1, stk. 1, nr. 1 og 2,« til: »§ 1, stk. 1, nr. 1, 2 og 2 b«.

6. Efter § 35 H indsættes:

»§ 35 I. For statsanstalten for livsforsikring kan ministeren for skatter og afgifter, eller den han bemyndiger dertil, fastsætte regler om afskrivningsgrundlag for driftsmidler m.v. og om opgørelse af fortjeneste og tab på fast ejendom og værdipapirer, der skal anvendes ved skattepligtens indtræden.«

§ 4

Loven træder i kraft dagen efter bekendtgørelsen i Lovtidende og har virkning fra den 1. april 1986.

Bemærkninger til lovforslaget

Almindelige bemærkninger til lovforslaget

1. Formål og indhold

Lovforslaget har til formål at give statsanstalten for livsforsikring samme skattemæssige stilling som de private forsikringsselskaber.

Det foreslås i den forbindelse at ændre loven om kommunal indkomstskat, den kommunale ejendomsskattelev og selskabsskattelev.

2. Baggrund

Ved lov nr. 622 af 21. december 1983, der trådte i kraft den 1. januar 1984, gennemførtes der en ligestilling af statsanstalten med de private livsforsikringsselskaber.

Moderniseringen gennemførtes dog under bevarelse af den hidtidige status som særlig forvaltningsenhed, idet statstjenestemændenes mulige krav ellers eventuelt ville have kunnet medføre omfattende udgifter for statsanstalten.

Denne særlige status indebærer, at statsanstalten i relation til visse skattebestemmelser er stillet anderledes end de private livsforsikringsselskaber.

Efter den kommunale indkomstskattelovs § 8 skal statsinstitutioner således svare kommunal indkomstskat af bl.a. indtægter fra udlejningsejendomme. Den kommunale ejendomsskattelev indeholder særlige regler om beskatning af ejendomme, der tilhører staten, og statsinstitutioner er undtaget fra skattepligten i henhold til selskabsskattelev.

I betragtning af den særlige baggrund for opretholdelsen af statsanstaltens status som særlig forvaltningsenhed – forholdet til statstjenestemændene – finder regeringen ikke, at statsanstaltens særlige status kan begrunde, at den i skattemæssig henseende skal være stillet anderledes end de private livsforsikringsselskaber, som den i øvrigt er ligestillet med.

3. Økonomiske konsekvenser

Ændringen af den kommunale indkomstskattelev vil – taget efter 1983-tallene – indebære et samlet kommunalt provenutab på ca. 1,4 mio. kr. Ændringen af ejendomsskattelev vil – efter forholdene i 1984 – betyde en forøgelse af statsanstaltens ejendomsskatter i størrelsesordenen 300.000 kr.

Statsanstaltens selskabsskat som følge af ændringerne af selskabsskattelev må antages at blive forholdsvis beskedent.

Der henvises herom nærmere til bemærkningerne til § 3.

Bemærkninger til lovforslagets enkelte bestemmelser

Til § 1

Det foreslås at undtage statsanstalten fra den særlige skattepligt efter § 8 i lov om kommunal indkomstskat.

Ifølge denne bestemmelse er staten og dens institutioner pligtige at svare kommunal indkomstskat af bl.a. indtægter fra udlejningsejendomme. Skatten svares af indtægten med vedkommende kommunes udskrivningsprocent.

I 1983 betalte statsanstalten ca. 1,4 mio. kr. i kommunal indkomstskat af indtægter af udlejningsejendomme til 10 kommuner. Størstedelen af provenuet blev oppebåret af Københavns og Frederiksberg kommuner med henholdsvis 0,8 og 0,4 mio. kr.

Til § 2

Det foreslås, at de særlige regler i § 7 i den kommunale ejendomsskattelev om fritagelse af ejendomme, der tilhører staten, ikke skal gælde for ejendomme, der tilhører statsanstalten. Dvs., at statsanstaltens ejendomme vil være omfattet af lovens almindelige regler om pligt til at svare grundskyld og dækningsafgift (af forskelsværdien) efter lovens § 23 A vedrørende ejendomme, der anvendes til kontor, forretning eller lignende formål.

Det er dog allerede efter de gældende regler således, at de særlige fritagelsesregler for statsejendomme kun i begrænset omfang omfatter statsanstaltens ejendomme. Det er nemlig udtrykkeligt bestemt, at fritagelsen for ejendomme, der tilhører statsanstalten, kun gælder i det omfang, ejendommene anvendes til statsanstaltens egen virksomhed.

Den foreslåede ændring ville for 1984 have betydet, at statsanstalten skulle have betalt grundskyld med ca. 300.000 kr. af de fritagne ejendomme. Næsten hele beløbet vedrører statsanstaltens hovedsæde i Kampmannsgade/Nyropsgade i København.

Det bemærkes i øvrigt, at statsejendomme, der er fritagne for grundskyld efter § 7, i stedet efter lovens § 23 kan pålignes dækningsafgift af grundværdien. Med virkning fra og med skatteåret 1986 er disse regler blevet ændret, således at primærkommunerne (herunder Københavns kommune) opkræver denne dækningsafgift med kommunens almindelige grundskyldpromille (lov nr. 250 af 6. juni 1985 om ændring af ejendomsskatteoven). Denne ændring indebærer altså, at der under alle omstændigheder i 1986 ville være sket en stigning i statsanstaltens ejendomsskatter.

Til § 3

Ændringerne medfører, at statsanstalten for livsforsikring beskattes som andre livsforsikrings-selskaber. Herunder kan statsanstalten ved opgørelsen af den skattepligtige indkomst fradrage beløb, der henlægges til dækning af forsikringsforpligtelserne eller til bonus- og sikkerhedsfonds til fordel for de forsikrede.

Hvis statsanstalten, som de øvrige selskabsbeskattede livsforsikringsselskaber hidtil har gjort, praktisk taget vil henlægge hele det skattepligtige overskud til de nævnte formål, kan selskabsskatten blive forholdsvis beskeden. Det kan således oplyses, at såfremt statsanstaltens selskabsskat kommer til at udgøre nogenlunde samme andel af bruttoindtægterne, som denne andel har udgjort i livsforsikringsaktieselskaberne i de seneste år, bliver der tale om et beløb på 1-2 mill. kr. pr. år.

Bilag

*I dette bilag er (med mindre skrift)
indsat den gældende formulering af de bestemmelser,
der berøres af lovforslaget*

§ 1

I lov om kommunal indkomstskat, jfr. lovbekendtgørelse nr. 492 af 24. september 1984, indsættes i § 8 som nyt stykke:

»Stk. 6. Statsanstalten for livsforsikring er undtaget fra skattepligten efter stk. 1.«

§ 8. Staten og dens institutioner er pligtige at svare kommunal indkomstskat for så vidt angår indtægter hidrørende fra udlejningsejendomme, landejendomme, skove eller fabriksdrift. Skatten svares for et skatteår, der følger finansåret. Skatten svares af den pågældende indtægt i det senest forløbne kalenderår (regnskabsår) med vedkommende kommunes udskrivningsprocent for det kalenderår, i hvilket skatteåret begynder.

Stk. 2. Skattepligten er betinget af, at den skattepligtige virksomhed er drevet i vedkommende kommune ved det pågældende skatteårs begyndelse samt i det forud herfor liggende kalenderår (regnskabsår) eller i en del heraf. Skattepligten ophører med udgangen af det skattehalvår, hvori erhvervsforholdet er ophørt.

Stk. 3. De omhandlede statsinstitutioner skal til den eller de vedkommende kommunalbestyrelser årligt indsende anmeldelse om indkomsten efter nærmere af indenrigsministeren fastsatte regler. Såfremt en virksomhed foregår i flere kommuner, afgøres det ved indbyrdes forhandling imellem de pågældende kommuner, hvor stor en del af indtægten der må anses for at hidrøre fra hver af disse. Opnås der ikke enighed herom mellem kommunerne, afgøres fordelingen endeligt af indenrigsministeren så vidt muligt efter fordelingsregler svarende til de regler, der i § 11 er fastsat for fordeling af den kommunale andel af skatten af aktieselskaber m.v.

Stk. 4. Imod de stedsfunde skatteansættelser kan der fremsættes skriftlig indsigelse over for vedkommende kommunalbestyrelse.

Sådan indsigelse må være fremsat senest 1 måned efter, at der er givet meddelelse om ansættelsen. Tages indsigelsen ikke til følge, kan afgørelsen indtil 1 måned efter, at der er givet meddelelse herom, påklages til indenrigsministeren. Klager, som angår størrelsen af den skattepligtige indtægt, skal dog forelægges landsskatteretten til afgørelse. I det omfang en klage ikke vedrører spørgsmålet om indtægtenes fordeling mellem flere kommuner (jfr. stk. 3), kan de af indenrigsministeren truffne afgørelser indtil 6 måneder efter, at afgørelsen er meddelt klageren, indbringes for domstolene. Kommunalbestyrelsens meddelelser til den skattepligtige om skatteansættelsen skal indeholde udtrykkelig angivelse af den myndighed, hvortil ansættelsen kan påklages, samt af klagefristen.

Stk. 5. De pålignede skattebeløb indkræves efter kommunalbestyrelsens bestemmelse i 1 eller flere terminer.

§ 2

I lov om beskatning til kommunerne af faste ejendomme, jfr. lovbekendtgørelse nr. 388 af 28. august 1979, som ændret senest ved lov nr. 250 og 251 begge af 6. juni 1985, affattes § 7, stk. 1, litra b, 2. pkt., således:

»Fritagelsen gælder ikke for ejendomme, der tilhører statsanstalten for livsforsikring.«

§ 7. Fritaget for kommunal grundskyld er:

a) De staten tilhørende kongelige slotte og palæer med tilliggende.

b) Andre staten, kommunerne eller statens åndssvageforsorg tilhørende ejendomme med undtagelse af ejendomme, der af ejeren anvendes erhvervs-mæssigt til landbrug, havebrug, skovdrift eller udleje, eller som henligger ubenyttede. For de statsanstalten for livsforsikring tilhørende ejendomme gælder fritagelsen kun i det omfang, ejendommene

anvendes til statsanstaltens egen virksomhed. Såfremt kun en del af en ejendom opfylder betingelserne for fritagelse for kommunal grundskyld, omfatter fritagelsen alene den del af grundværdien, der falder på denne del.

c) Fremmede staters gesandtskabs- og konsulatsejendomme på betingelse af, at den danske stats gesandtskabs- og konsulatsejendomme i vedkommende land nyder tilsvarende fritagelse. I det omfang, Danmark ved mellemfolkkelige overenskomster har forpligtet sig dertil, fritages endvidere ejendomme, der ejes af fremmede stater til brug for disses diplomatiske eller konsulære repræsentationer, af internationale organisationer eller af sådanne repræsentationers og organisationers personale samt dets familiemedlemmer.

d) Fredede ejendomme, hvorpå der er tinglyst en særlig bevaringsdeklaration i henhold til lovgivningen om bygningsfredning. Fritagelsen omfatter alene den bebyggede grund, gårdsplads og have.

§ 3

I lov om indkomstbeskatning af aktieselskaber m.v., jfr. lovbekendtgørelse nr. 512 af 31. oktober 1983, som ændret ved lov nr. 125 af 31. marts 1985, foretages følgende ændringer:

1. I § 1, stk. 1, indsættes efter 2 a) som nyt nr.:

»2 b) statsanstalten for livsforsikring.«

§ 1. Skattepligt i henhold til denne lov påhviler her i landet hjemmehørende:

1) indregistrerede aktieselskaber,

2) andre selskaber, i hvilke ingen af deltagerne hæfter personligt for selskabets forpligtelser, og som fordeler overskuddet i forhold til deltagerens i selskabet indskudte kapital,

2 a) sparekasser,

3) brugsforeninger, hvorved efter denne lov forstås sådanne sammenslutninger, som har til formål at indkøbe, fremskaffe eller fremstille varer eller at levere tjenesteydelser helt eller delvis til medlemmernes private forbrug, og som – bortset fra normal forrentning af en indbetalt medlemskapital – anvender den stedfundne omsætning med medlemmerne som grundlag for udlodning af overskud til disse,

3 a) indkøbsforeninger, hvorved efter denne lov forstås sådanne sammenslutninger, som har til formål at indkøbe, fremskaffe eller fremstille varer eller at levere tjenesteydelser, som medlemmerne udelukkende be-

nytter til udøvelse af deres drift, når sammenslutningen – bortset fra normal forrentning af indbetalt medlemskapital – anvender den stedfundne omsætning med medlemmerne som grundlag for udlodning af overskud til disse,

4) produktions- og salgsforeninger, hvorved efter denne lov forstås sådanne sammenslutninger, som har til formål at bearbejde, forædle eller sælge medlemmernes produkter, og som – bortset fra normal forrentning af en indbetalt medlemskapital – foretager deres overskudsfordeling på grundlag af de af medlemmerne til foreningen leverede produkter,

5) gensidige forsikringsforeninger, som også overtager forsikringer uden forpligtelse til deltagelse i det gensidige ansvar,

5 a) investeringsforeninger, der udsteder omsættelige beviser for medlemmernes indskud, medmindre foreningen ifølge sine vedtægter er forpligtet til inden fristen for indgivelse af selvangivelse for det pågældende indkomstår at udlodde de i indkomståret indtjente renter og udbytter,

6) andre foreninger, korporationer, stiftelser, legater og selvejende institutioner, jfr. dog § 3, for så vidt angår indtægt ved erhvervmæssig virksomhed.

2. I § 3, stk. 1, nr. 1, indsættes efter »institutioner«: »jfr. dog § 1, stk. 1, nr. 2 b«.

§ 3. Undtaget fra skattepligten er: 1) Staten og dens institutioner.

3. I § 13, stk. 1, nr. 2, ændres »§ 1, stk. 1, nr. 1 og 2,« til: »§ 1, stk. 1, nr. 1, 2 og 2 b«.

§ 13. Til den skattepligtige indkomst medregnes ikke:

1) Overkurs, som et selskab opnår ved udstedelse af aktier eller ved udvidelse af sin aktiekapital.

2) Udbytte, som de i § 1, stk. 1, nr. 1 og 2, nævnte selskaber modtager af aktier eller andele i andre sådanne selskaber, for så vidt disse er hjemmehørende her i landet. Dette gælder dog kun, hvis det udbytte modtagende selskab – moderselskabet – i hele det indkomstår, hvori udbyttet er modtaget, har ejet mindst 25 pct. af aktie- eller andelskapitalen i det udbyttegivende selskab – datterselskabet.

3) Udbytte, som de i § 1, stk. 1, nr. 1, nævnte selskaber modtager af aktier i andre sådanne selskaber, for så vidt disse er hjemmehørende her i landet, når det udbytte mod-

Bilag til f.t.l. vedr. forskellige skattelove

tagende selskab er børsnoteret og dets formål og faktiske virke udelukkende er at eje og administrere aktier i andre selskaber omfattet af § 1, stk. 1, nr. 1, samt når selskabet ifølge sine vedtægter er forpligtet til inden fristen for indgivelse af selvangivelse for det pågældende indkomstår at udlodde de i indkomståret indtjente udbytter.

4) Beløb, som et her i landet hjemmehørende selskab, jfr. § 1, stk. 1, nr. 1 og 2, oppebærer som udbytte af egne aktier eller andele.

4. § 17, stk. 1, affattes således:

»Indkomstkatten for de i § 1, stk. 1, nr. 1, 2 og 2 b, nævnte aktieselskaber m.v. udgør 50 pct. af den skattepligtige indkomst.«

§ 17. Indkomstkatten for de i § 1, stk. 1, nr. 1 og 2, nævnte aktieselskaber og andre selskaber udgør 50 pct. af den skattepligtige indkomst.

5. I § 17, stk. 2 og 3, ændres »§1, stk. 1, nr. 1 og 2,« til: »§ 1, stk. 1, nr. 1, 2 og 2 b«.

Stk. 2. Godtgør et af de i § 1, stk. 1, nr. 1 og 2, nævnte selskaber, at en vis del af dets skattepligtige indkomst hidrører fra virksomhed i udlandet, nedsættes den beregnede indkomstskat med halvdelen af det skattebeløb, der forholdsmæssigt svarer til den nævnte del af indkomsten. Ved opgørelsen af den del af den skattepligtige indkomst, der hidrører fra virksomhed i udlandet, regnes alene med den ved nævnte virksomhed indtjente

nettoindtægt. Hvor det er forbundet med betydelige praktiske vanskeligheder at opgøre, hvor stor en del af den skattepligtige indkomst, der hidrører fra virksomhed i udlandet, kan ligningsrådet tillade, at nedsættelsen beregnes på et andet grundlag. Bestemmelsen finder ikke anvendelse på indtægter hidrørende fra Færøerne og Grønland.

Stk. 3. Såfremt der i den skattepligtige indkomst for et af de i § 1, stk. 1, nr. 1 og 2, nævnte selskaber indgår udbytte fra selskaber, der er hjemmehørende i udlandet, og som ikke er omfattet af skattefritagelsen i § 13, stk. 3, kan ministeren for skatter og afgifter eller den, han måtte bemyndige dertil, efter ansøgning eftergive det udbytte modtagende selskab – moderselskabet – den del af skatten, der svarer til forholdet mellem det modtagne udbytte og den skattepligtige indkomst. Der kan dog ikke eftergives et større beløb end det, som det påhviler det udbyttegivende selskab – datterselskabet – at udrede i skat af udbyttet til moderselskabet. Lempelse efter foranstående regler kan kun indrømmes, såfremt moderselskabet i hele det indkomstår, hvori udbyttet er modtaget, har ejt mindst 25 pct. af datterselskabets aktiekapital eller andelskapital.

6. Efter § 35 H indsættes:

»§ 35 I. For statsanstalten for livsforsikring kan ministeren for skatter og afgifter, eller den han bemyndiger dertil, fastsætte regler om afskrivningsgrundlag for driftsmidler m.v. og om opgørelse af fortjeneste og tab på fast ejendom og værdipapirer, der skal anvendes ved skattepligtens indtræden.«